

Egy nap a KISZ szervező titkár mellett

Szoboldali, nehéz munkát ró a városi KISZ bizottságra, különösen a vb. tagjai számára a városi KISZ szervezetek átfogása, irányítása és segítése. Mégis megbíróknak a feladatokat. Munkatervet készítenek, ami szerint a KISZ bizottság tagjai minden héten egy-két alapszervezethez ellátogatnak, beszélgetnek, segítséget nyújtanak az esetleges bajok, gondok megoldásához. Ezek a beszélgetéseken aztán fény derül arra, hogy hajtóták végre a KISZ vb. határozatát az alapszervezetek és milyen tervekkel foglalkoznak.

Devánszki Márton elvtársal, az egyik KISZ bizottsági taggal elmentünk mi is egy ilyen újtúra, hogy megnézzük, hogyan is néz ki gyakorlatban a KISZ munka segítése.

Devánszki elvtárs útja a Várpalotai Erőműhöz vezetett. KISZ alapszervezet, kevés taggal, sajátos családi közösgéggel. S mint írtam, már hosszú idő óta nem látogatták meg. Devánszki elvtárs elsőnek az igazgatót, a pártvezetőség tagjait kereste fel, ahol arról érdeklődött, hogyan számíthatnak a KISZ-istákra. A válasz végelenni meglepő volt. Így hangzott: — Jól indult a KISZ munka nálunk, volt kezdeményező erő a fiatalok között, tenni akarás. Mi igyekeztünk mindenben segíteni őket, s most ez a munka valahogyan megakadt és nem látunk szervezeti életet. — Réthalmi elvtárs még hozzátette, hogy a gazdasági munkáknál kapott részfeladatokat a KISZ fiatalok elvégzik, de valami gátolja őket abban, hogy feloldódnak és ismét családiassá válnak a légkör, ahol mindenki jól érezheti magát.

Hogyan ilyen válasza nem számított a városi KISZ bizottság szervező titkára, azt elárulták a homlokán hirtelen összefutó ráncok. Aztán elindult megkeresni a fiatalokat, a KISZ vezetőségi tagokat, hogy meggyőződjön, mi is van itt, hol kell segíteni, mert hogy kell és lehet segíteni, az nem volt kétséges számára.

Beszélt Bokréta Magda, Simon József, Biczo Imre KISZ vezetőségi tagokkal, megkérdezte mi újság náluk. Egy-egy ajkbiggyesztés, vállrándítás, földrenzés volt a válasz. Végül is Bokréta Magda törtéte meg a csendet. — Valami nincs rendben. A fiúk úgy megváltoztak, hogy rájuk sem lehet ismerni. A vezetőségben belül sok a vita, a KISZ tagság elmarad az taggyűlésekről, sőt a pártoktatásra sem mennek el. Simon elvtárs abban látja a hibát, hogy Bacsádi Zoltán egészen lefoglalta az Ifjú Gárda tagság és nem tördök az alapszervezettel. Biczo Imre már védekezett. — Sokat járunk tanfolyamra és ez lekötö a fiukat. — A kérdések az érdeklődés felszínre hozták az igazi okot, mely látszólag nem is olyan veszélyes. Személyi sértődékenység uralkodik a KISZ vezetőségben belül és a tagság között is. Túlságosan önálló akartak lenni olyannyira, hogy később már a párt szervezet véleményét sem kérték ki. S maguk sem vették észre, hogyan jutottak oda, hogy a jómegértés haragszomrára, a KISZ munka pedig teherré változott.

A szervező titkár nem hitte el, hogy csak rossz dolgok vannak itt. Lassan kiderült, hogy egyet és más tettek ok is. Gyűjtöttek vasat, bekapcsolódott a tisztasági mozgalomba. Hóvihar idején 10 KISZ tag műszak után eljött a salákpálya síneinek kitisztítására. De ez szerintük nem KISZ munka, nem olyan, amit ők elvégeztek.

Tehát értik a feladatukat, s ez már könnyebbséget jelent Devánszki elvtársnak is. S elmondta, hogy a személyi ellentéték felszámolásában segídeknek. Az Ifjú Gárda tagjaitól pedig jobban megkövetelik a saját szervezetükben végzendő munkát. Beszél a KISZ titkárral, — aki akkor nem volt

műszakon. — De ehhez az kell, segídeknezenek valamennyien a munka megjavításánál. Nem elég csak bírni, hanem nagyon nagy szükség van a segíteni akarásra is. Nagy erő rejlik 22 emberben akkor, ha összefognak. S hogy ezt akarják a többiek is, ez bebizonyosodott, amikor Montli Ferenc, Bátor Ilona és a többiekkel való beszélgetésre is sor került. Ezek a fiatalok szeretik a KISZ-t, de túl fiatalok ahhoz, hogy önállóan meg is oldják a feladatukat. 16—18 évesek többségükben, tehát kell a segítség. Akikkel beszélgetett a KISZ szervező titkár, azok biztostították segíteni akarásukról, jövőbeni munkájukról. Ő pedig megígérte, hogy a vezetőségi tagokat elviszi másik üzembe is ülésekre, hogy lássák, hogyan dolgoznak ott. Ő maga eljön a fiatalok közé, elmeséli a Komszomolnál szerzett tapasztalatait. Aztán közös erővel, a párt szervezet segítségével majd csak sikerül megoldani azt, hogy a Várpalotai Erőmű KISZ szervezeténél ismét családiassá legyen a légkör. A mindennapi munkán túl a fiataloknak legyen meg az a szervezetük, amit várnak, ahová szívesen elmennek.

Beszélgetés volt csupán ez a félnap, amit Devánszki elvtárs a KISZ szervezet tagjaival töltött, de segítette megtalálni azt az utat, amit még nem is próbáltak keresni.

de érezték, hogy valamit tenni kellene. S nem kellett más, mint néhány biztató szó, az idősebb KISZ tag tapasztalata, segíteni akarása. Máris tervezgettek, hosszú idő óta először az elkövetkezendő héten vezetőségi ülést, majd taggyűlést tartanak, ahol elmondják, hogy miért is volt ez a hallgatás. A bücsűzúsnál a gyakori találkozásokban állapotok meg.

A fenti példából is lehet látni, hogy a Városi KISZ Bizottság jó úton halad, amikor az alapszervezetekbe látogat, hogy érdeklődjön, tájékozódjon azért, hogy azonnal segítséget tudjon nyújtani. Noha 23 alapszervezet nehéz munkát ró a KISZ vb. tagjaira, mégis szolgálhat ez az út példával, nemcsak a nagy, hanem a kis alapszervezettel is szoros kapcsolatban kell lenni és segíteni a még kibontakozásban levő munkát. Hisz a fiataloknak mindenütt tervek vannak, de találkoznak olyanokkal, akiknek érdekük megbontani a KISZ szervezet egységét, s ha időben nem tudnak fellépni a hangulat ellen, akkor később már nehéz lenne ezen segíteni. Persze az illető területi párt alapszervezetnek a segítségére is szükség van, melytől a Várpalotai Erőmű párt szervezet nem zárkózik el, hisz fontos szervezetnek tartják a Kommunista Ifjúsági Szövetséget. Ez biztosítéka az erőmű KISZ munka megjavításának.

Sándorné.

A Népi Ellenőrzési Bizottság feladatairól

A népi ellenőrzés tevékenységének célja, hogy védje és erősítse az ország szocialista — társadalmi és gazdasági rendjét. A törvények és rendeletek teljesítését gátló hibák forrásainak feltárásával segíteni kell az ellenőrzött szervezetek abban, hogy munkájukat megjavítsák. A jelentkező új, bevált módszerekről, melyekkel a vezetés és a munka színvonala emelhető, feltétlenül figyelmeztetni kell az illetékes szervezeteket. Ezzel szemben le kell leplezni a feladatok teljesítésének halogatására, vagy eltorzítására és a társadalmi tulajdon megkárosítására irányuló cselekedeteket, továbbá a dolgozók jogos érdekeit sértő bürokratikus, vagy részrehajló ügyintézés.

A Népi Ellenőrzési Bizottság ellenőrzi a területileg illetékes tanácsigazgatási szervezetek, valamint a tanács irányítása alatt álló vállalatok, hivatalok, intézmények és szervezetek munkáját abból a szempontból, hogy azok végrehajtják-e a törvényben és rendelkezésekben megszabott gazdasági, szociális, és kulturális vonatkozású feladataikat.

Ellenőrzi a bizottság, hogy a területen működő egyéb vállalatok, magánkézben, magánkezelésű és más magán gazdasági elemek tevékenysége összhangban van-e az állam rendjével, a szocialista — gazdasági renddel és a dolgozó nép érdekeivel. A népi ellenőrzési bizott-

ságnak fel kell tárni azt is, ha a munkák hiányosságai magukból a rendelkezésekből, illetve azok fogvatartásából fakadnak. Tanulmányozni kell azokat az okokat, melyek lehetővé teszik a közérdeket sértő magatartást, szabálytalanságot és visszaélések elkövetését.

A Népi Ellenőrzési Bizottság munkáját a népi ellenőrök segítségével végzi.

Szükséges, hogy mi is városunk területén megfelelően kiépítsük az ellenőrzési hálózatot, mely lehetővé teszi, hogy feladatainkat a dolgozó nép érdekében, a törvények és rendeletek betartásával elvégezzük.

Ehhez a munkához feltétlenül kell a párt, a szakszervezet és a Hazafias Népfront segítsége.

A bizottság még nem rendelkezik kellő tapasztalatokkal és éppen ezért kötelessége minden becsületes állampolgárnak segítségét nyújtani munkájában. A dolgozóknak le kell leplezni az érdekeiket és a törvényeket sértő spekuláns megnyilvánulásokat. A megválasztott bizottság és a népi ellenőrök kötelessége az is, melynek teljes tudatában végzik munkájukat — hogy

méltók legyenek a dolgozó nép bizalmára és a legjobb tudásuk szerint a beállított és igazság szellemében végezzék feladataikat.

Legyenek valóban a nép ellenőrei minden elfogultságtól, befolyástól mentesen.

A fentiek szellemében városunk területén ki fogjuk építeni a népi ellenőrzési hálózatot. A kiépítés vonatkozik Inotára és Pélfürdőre is. A hálózat kiépítésénél különböző szakcsoportokat fogunk létrehozni, melyek feladata lesz, hogy egyes területeken a speciális vizsgálatokat lefolyassák. A népi ellenőrök kiválasztásánál a bizottság arra törekszik, hogy olyan elvtársak kerüljenek be, akik mind szakmailag, mind politikailag teljes mértékben alkalmasak a dolgozó nép bizalmára.

A Népi Ellenőrzési Bizottság munkáját munkatervben rögzítette le, melyet a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága elfogadás után alkalmazni fog.

A munkaterv kidolgozásánál figyelembe vettük az országos és megyei bizottságok előírásait és ezenkívül különböző célvizsgálatokat ütemeztünk be egyes területekre,

ahol a párt, a tanács és a Népi Ellenőrzési Bizottság szükségét látja annak, hogy vizsgálatot folytassunk.

A Népi Ellenőrzési Bizottság jelenleg még nem rendelkezik pontos címmel, így az „Új Várpalota” következő heti számában közöljük azt, hogy a dolgozók közérdekű bejelentéseiket hova tegyék meg. Addig is, míg a NEB címét közölni nem tudja, a dolgozók közérdekű bejelentéseikkel forduljanak a városi tanács titkárságához, amely tovább juttatja a beérkezett panaszokat.

Bene Ferenc
NEB elnök.

Tiszta gyár, balesetmentes hónap

A Péti Kőolajipari Vállalat csatlakozott az Ajkai Timföldgyár és Alumíniumkohó dolgozóinak versenyfelhívásához, mely a tiszta gyárért, a balesetmentes hónapért hívja versenyre az üzemeket. A Kőolajipari Vállalat szakszervezetének dolgozói szeretnének az első között lenni a május 1-i értékeléskor, ugyanis a Vegyipari Szakszervezet a négy legjobb helyezettnek pénzdíjazást tűzött ki.

A Kőolajipari Vállalat belül is van jutalmazás, s az üzemek egymás közötti vetélkedése is megindult a tiszta üzemért, a tiszta gyárért. De nem hanyagolták el a munkavédelemért indított harcot sem. Ezidáig már 17 ilyen természetű újítást nyújtottak be.

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNY

Szovjetunióbeli jegyzetek

Nagy öröm volt részemre, amikor közölték velem, hogy részt fogok venni a tervezett alumíniumkohászati tanulmányúton a Szovjetunióban. Az öröm annál nagyobb volt, amikor megtudtam, hogy Moszkvában és Leningrádon kívül Szipériába és az Uralba is ellátogatunk. Ismeretes volt előttem a nagy fejlődés, ami a Szovjetunióban az Októberi Forradalom óta végbement. Ezt már idehaza is újságokból, képeslapokból ismertem s hallottam az elvtársaktól is. De mindjárt itt előjáróban leszögezhetem, hogy a látottak minden várakozásomon felül voltak.

Moszkvába való megérkezésünkkor elsőnek a nagyarányú lakásépítkezés ragadta meg a figyelmemet. A sajtóból és a képeslapokból láttam és elképzelésem volt, de tényeket csak akkor tudunk érzékelni, ha saját szemünkkel látjuk. Én erről saját magam meggyőződtem, ott jártam és láttam. A Szovjetunióban elhatározták, hogy a nehéz lakásvizonyokat néhány éven belül megoldják. Az említett hatalmas építkezéseket látva, bizonyos vagyok benne, hogy ezt meg is fogják valósítani. Szinte feltűnő a szovjet városok tisztasága. Magunknak is meg kellett szokni, hogy a cigarettavégeket és autóbuszjegyeket nem szabad a járdára eldobni. Igaz, hogy minden tíz lépésre volt egy szemétkosár és így ennek a követelménynek mindenki eleget is tett.

A szovjet emberekkel megismerkedve, legjobban feltűnt a nagy tanulni és alkotni akarás. A moszkvai szállodákban például a liftkezelők közül jó néhányan egyik kezükben a könyvvel végezték munkájukat. Vagy például a repülőgép kísérői, miután ellátták az utasokat, tanultak. Természetesen a tanulásnak megvan az eredménye is. Ez egyszerű technikai és tudományos alkotásaikból visszatükröződik, de ki kell hangsúlyoznom, hogy műveltségük nem egyoldalú. Ez kitűnik abból, hogy a színházak és múzeumok állandóan látogatókat. Moszkvában egy képtár előtt, ahol éppen a negyven éves szovjet festészet kiállítása volt, körülbelül egy kilométer hosszú sorban álltak az emberek, hogy a képtárba bekerülhessenek. A művészet iránti nagymérvű érdeklődés azonban nemcsak Moszkvában és Leningrádban van, hanem ahol jártunk mindenütt tapasztaltam. Érdekes volt elbeszélgetni a szovjet dolgozókkal. Természetesen első kérdésük az volt, hogy vagyunk jelenleg Magyarországon. Ez nekünk nagyon jól esett. Visszatükrözte azt az őszinte barátságot, amit a szovjet emberek tanúsítottak irántunk. Kérdezték, hogyan élünk, milyenek a keresetek, az árak, általában az életszínvonal után érdeklődtek. Ezzel kapcsolatban az árszállításokról is, mert ahogy azt tapasztaltuk, hogy a Szovjetunió életére igen jellemző, hogy gyakoriak az árszállítások, amelyek állandó életszínvonal emelést biztosítanak.

Öt tartózkodásunk ideje alatt a hűsüléségek terén történt jelentős árszállítás. A szovjet emberek büszkéik eredményeikre és minden alkalommal felhívták a figyelmünket egy-egy nagy létesítményükre, hogy ezt akkor építettük, ezt most építjük. Tudják, hogy sajátjuk az üzem, a gyár, a föld. Fejlett az önkritikájuk. Elmeséltek olyan dolgokat is, amikor rosszul, vagy kevesebb sikerrel csináltak meg valamit. Azonban határozott tendencia mutatkozik, ezen állandóan javítanak. Az árházakban bőven van választék. Különösen tetstettek a különböző ipari cikkek. A textilárak az iparcikkekhez viszonyítva drágábbak és kevésbé tetstetéseket. Újabban erre is nagyobb gondot fordítanak és a nagyvárosokban már ezen a területen is több divatos cikket lehet látni, sőt az általános minőség javítása érdekében külföldi cikkek is lehet vásárolni.

Különösen meglepett bennünket az, hogy az üzemekben, műhelyekben belül a rendre a dolgozók ügyelnek. A munkavédelmi berendezésekre nagy gondot és sok pénzt fordítanak. Üzemekben sok műszaki szakembert foglalkoztatnak. Mivel az a törekvésük, hogy az üzemeket gyors ütemben automatizálják és a termelést gazdaságosabbá tegyék. A timföldgyártás vonalán igen nagyfokú automatizálást látnak. Ezen a területen saját timföldgyárainknak sok tanulnivalójuk lenne. De nemcsak a timföldgyárakban, más üzemekben is fel lehet a tapasztalatokat használni nálunk is az önköltség csökkentésére.

Tapasztaltuk, hogy az üzemi dolgozók nagy létszámmal vesznek részt a kultúr-csoportok munkájában. Minden nagyobb üzemnek megvolt a maga ének- és zenekara. Az egyik üzemnél az üzemi kultúrgárda egy kis operettet adott elő nagy sikerrel, úgy, hogy az igazgatót többször megkérdeztem, hogy valóban üzemi dolgozók-e, mert szinte hihetetlennek tűnt, hogy üzemi dolgozók ilyen színvonalas előadást tudjanak produkálni. A kultúr-munkához természetesen egész felszerelések állnak a dolgozók rendelkezésére. Az egyik üzem igazgatója elmondta, hogy a termelő munka mellett igen fontos feladatának tekinti azt is, hogy a kultúr munkát segítse, mert ezen keresztül a fiatalokat nevelni lehet. A kultúrelőadásokon nem szolgálnak fel semmiféle alkoholos italt. Így akarják a fiataloságot az alkoholtól elvonni. Ez helyes is, jó lenne nálunk is bevezetni.

Ahogy az elmondott és leírt tapasztalataimból kitűnik, minden vonalon nagy fejlődés van a Szovjetunióban. A szovjet emberek különösen nagy tervekkel tűztek ki maguk elé, amiket az eddigi elért eredmények alapján meg is fognak valósítani.

Sejteri Vjekoszláv
tőtechnológus.